

D. RADIĆ, *Na Djeđu kod Kostajnice*

1971, 360 kao šesta knjiga, potom Rad VII. razreda za likovne umjetnosti: 1978, 379 (7); 1978, 381 (8); 1982, 397 (9), 1982, 399 (10); 1984, 406 (11); 1985, 416 (12); 1986, 423 (13); 1991, 437 (14). U Radu su objavljene važne rasprave istaknutih povjesničara umjetnosti (A. Schneider, Lj. Karaman, D. Kniewald, C. Fisković, K. Prijatelj, A. Mohorovićić, A. Horvat, A. Deanović, D. Kečkemet i dr.); uređivali su ga C. Fisković, T. Krizman, A. Mohorovićić, D. Galić i E. Kovačević.

V. Fo.

RADICA, Branko, pisac (Split, 8. IX. 1899 — 19. XII. 1987). Doktorirao na Pravnome fakultetu u Zagrebu 1925. Slikarstvo učio kod E. Vidovića. Od 1919. objavljuje priloge u periodicima »Novo doba«, »Hrvatska riječ«, »Jadranska pošta« i dr. Piše suvremenu kroniku, zgrade iz povijesti grada Splita, osvrt na književne i likovne teme. Osobito se zanimao karikaturnom; od teorijskih pitanja najviše ga zaokuplja odnos slikarstva i prirode. BIBL.: *Umetnost slikara Vidovića*, Novo doba, 2. VI. 1923; *Refleksija o izložbi Uvodičevih karikatura*, Jadranska pošta, 17. X 1927; *Izložba slikara Ignjata Joba*, ibid., 5. X 1931; *Novi Split*, Split 1931; *Vodič Splita*, Split 1947; *Salona i Split*, Split 1985.

LIT.: Z. Mužinić, Split mu je bila najveća ljubav, u povodu smrti književnika, publiciste i javnog radnika B. Radice, Zadarska revija, 1988, 3.

I. Žić.

RADICA, Marin, kipar (Korčula, 5. X. 1863 — 13. V. 1904). Obrtnu školu je polazio u Trstu, a Akademiju u Beču, potom je boravio uglavnom u Korčuli. Radio je pretežno crkv. skulpturu i namještaj od kamena i drva. Djela mu se nalaze po Dalmaciji i nešto u Istri i Trstu. Izradio raspelo u crkvi Sv. Nikole u Korčuli, likove anđela u župnoj crkvi u Blatu, kipove Sv. Roka i Sv. Antuna u Blatu te raspelo za sarajevsku katedralu, drvenu propovjedaonicu i kipove svetaca za dubrovačku katedralu.

LIT.: M. Gjirovoje, Otok Korčula, Zagreb 1969, str. 286. — I. Fisković, Kulturno umjetnička prošlost Pelješkog kanala, Split 1971.

R.

J. RADILOVIĆ, kadar iz stripa *Kroz minula stoljeća*

RADIČEVIĆ, Paskoje, štitar i slikar (Dubrovnik, XV. st.); sin drvo-rezbaru Radića Ivanovića. God. 1450. obvezao se da će na 45 štitova naslikati grb kneza iz Taranta, a sljedećih godina spominje se u ugovorima za izradu štitova i škrinja dubrovačkim vlastelinima i građanima.

LIT.: V. Đurić, Dubrovačka slikarska škola, Beograd 1964, str. 24, 88.

RADIĆ, Antun, etnolog i književnik (Trebarjevo Desno kraj Siska, 11. VI. 1868 — Zagreb, 10. II. 1919). Studirao slavistiku u Zagrebu i Beču (1891/92). Doktorirao iz filozofije 1892 (*O nekim eshatološkim motivima u hrvatskoj književnosti*). Bio je srednjoškolski nastavnik u Osijeku, Požezi, Varaždinu i Zagrebu. Batio se književnošću, osobito ruskom. Od 1897. preuzima redakciju »Zbornika za narodni život i običaje Južnih Slavena« i od tada se bavi pretežno etnologijom. God. 1897. objavljuje u Zborniku *Osnovu za sabiranje i proučavanje građe o narodnom životu*, kojom je položio temelj razvitku etnologije u Hrvata. Razradio problem narodne kulture i narodoznanstva (etnologije) kao znanosti.

BIBL.: Sabrana djela dra Antuna Radića, I—XIX, Zagreb 1936—39.

R.

RADIĆ, Davorin, slikar (Hrvatska Kostajnica, 15. II. 1957). Završio Akademiju u Zagrebu 1985 (V. Jordan). Suradnik Majstorske radionice Lj. Ivančića i N. Reiserera 1983—85. Profesor na Školi primijenjene umjetnosti i dizajna. U početku slika reinterpretirajući stare majstore (*Velázquez — Predaja Brede*, 1983—84; *Raffaello — Zaruke*, 1987). Od 1989. snažnim i kromatski bogatim potezima u duhu neoekspresionizma slika krajolike (*Krajolik iznad Kostajnice*, 1990; *Urbani*, 1992), autoportrete, mrtve prirode i mitološke prizore (*Dionisova mladost*, 1991; *Merkurova družba*, 1994). — Samostalno izlagao u Hrvatskoj Kostajnici, Zagrebu, Opuzenu, Velikoj Gorici, White Stoneu, Sisku, Križevcima, Osijeku, Varaždinu i Sv. Ivanu Zelini.

LIT.: D. Schneider, Davorin Radić (katalog), Zagreb 1985. — *Isti*, Davorin Radić — crteži (katalog), Zagreb 1989. — N. Beroš i D. Vandura, Davorin Radić (katalog), Zagreb 1993. — V. Maleković, Davorin Radić (katalog), Zagreb 1994. — D. Vandura, Davorin Radić (katalog), Sv. Ivan Zelina 1995.

K. Ma.

RADIĆ, Frano, arheolog (Bol na Braču, 24. VIII. 1857 — 13. IV. 1933). Studirao arhitekturu u Beču, potom bio stručni učitelj u Makarskoj, Korčuli i Dubrovniku. Proučavao prapov., grč., rim. i posebno starohrv. spomenike (crkvice) i nalaze. Bio je znanstveni izvijestitelj Hrvatskoga starinarškog društva u Kninu i gl. urednik »Starohrvatske prosvjete« (1895—1904).

BIBL.: *Graditeljski ureši i nadpisni ulomci hrvatsko-bizantinskoga sloga sa crkve bl. Gospe u drniškom Gradcu*, SHP, 1898; *Hrvatsko-bizantinski slog*, ibid., 1900; *Ostaci starohrvatske bazilike na glavici »Stupovi« u Biskupiji kod Knina*, ibid., 1901; *Sredovječni pisani spomenici u samostanu o. o. konventualaca u Šibeniku*, ibid., 1903.

LIT.: F. Bulić, Razvoj arheoloških istraživanja i nauka u Dalmaciji kroz zadnji milenij, Zbornik MH, 1925.

B. Čk.

RADIĆ, Ivo, arhitekt (Split, 10. I. 1930). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1956 (N. Šegvić). Do umirovljenja (1990) djelovao u Odjelu za arhitekturu Urbanističkoga zavoda Dalmacije u Splitu. Autor je stambenih zgrada, sklopova kolektivnoga stanovanja te hotela koji se odlikuju funkcionalnošću, tehnološkim inovacijama, jednostavnošću, čistoćom konstrukcije i oblika. Prepoznatljiv izraz ostvaruje oblogom vanjskih zidova salonitom, suzdržanom paletom svijetlih tonova te karakterističnim pokretnim brisolejima. Važnija su mu ostvarenja: stambeni neboderi i interpolacije u Ul. Domovinskog rata (1965), stambene zgrade na Mejama (1965—66), stambeni neboderi u Spinutu (1967/68) — sve u Splitu, hotel »Bodul« i restoran »Sirena« u Hvaru i hotel za samce ŽTP-a na Ravnim njivama u Splitu (1970), stambeno-poslovna ulica u Splitu III i stambeno-poslovna uglovnica Zrinsko-Frankopanska — Zoranićeva ul. u Splitu (1972), stambeno-poslovni sklop na Puntima u Omišu (1982), stambeno-poslovne zgrade u Novome Travniku i Okružni zatvor Split na Bilicama (1986), te stambeno-poslovna zgrada na Poljani Tina Ujevića (1989). Od projekata su važniji oni za hotel u Komiži na Visu (1969), upravnu zgradu »Brodospasa« u Splitu, školu u Primoštenu (1970) te stambenu uglovnicu Gospinica-Poišanska ul. (1988) i stambeno-poslovnu zgradu na Žnjanu u Splitu (1989).

LIT.: Nagrade Urbanističkog biroa, Ivo Radić, URBS, 1967, 7. — Stambeni kompleks u Splitu 3, Bilten Urbanističkog zavoda Dalmacije, 1977, 46. — R. Plešić, Ivo Radić, Nagrada »Viktor Kovačić« za životno djelo, 1988, ČIP, 1990, 3. — M. Gamulin, Stambena arhitektura u Splitu 1945. do danas, Arhitektura, 1989—1991, 208—210. — T. Odak, Pregled stambene arhitekture u Hrvatskoj 1945—91, ibid.

Dr. Ma.

RADIĆ, Zvonimir, arhitekt (Zagreb, 13. IV. 1921 — 15. I. 1985). Diplomirao je na Tehničkom fakultetu u Zagrebu. Batio se problemima suvremene